

عنوان مقاله:

بررسی فقهی وظیفه مندی والدین در پرورش روحیه نوع دوستی در تربیت فرزندان

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات فقهی، دوره 6، شماره 11 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

خدیدجه وحیدی - گروه فقه و معارف اسلامی، مدرسه عالی فقه و قرآن، مجتمع آموزش عالی خواهران، نمایندگی استان خراسان، جامعه المصطفی العالمیه، افغانستان.

خلاصه مقاله:

نوع دوستی یکی از ارزشهای والای انسانی است که تضعیف آن در انسان موجب اختلال در روابط اجتماعی میشود و هر چه روابط اجتماعی به سردی گراید پایههای جوامع اجتماعی متزلزل خواهد شد. لذا با توجه به اینکه خانواده اولین و مهمترین نهاد تربیتی انسان به شمار میرود وظایف سنگینی در این زمینه بر دوش دارد؛ پدر و مادر با تقویت روحیه نوع دوستی در فرزندان میتوانند در این زمینه راهگشای آنان باشند. از آنجا که فقه برای همه عرصههای زندگی برنامه دارد و در بخش تربیت انسان از جایگاه مهمی نیز برخوردار است و با توجه به ورود الگوهای مختلف و بیگانه از روابط اجتماعی نادرست و گسترش آن در میان جوانان و نوجوانان، در این پژوهش به بررسی فقهی وظایف والدین در پرورش روحیه نوع دوستی در فرزندان پرداخته ایم و علاوه بر الگوهای رفتاری شایسته‌های که برای خانوادهها در تربیت فرزندان ارائه شده، احکام تکلیفی مرتبط با آن نیز بیان شده است. قاعده وجوب حفظ نظام، قاعده اعانه بر بر، قاعده حفظ علو اسلام و عزت مسلمین، قاعده اهتمام امور مسلمین از جمله ادله عامه بر وظیفه مندی والدین در تربیت اجتماعی فرزندان و قاعده وقایه، سیره عقلا و سیره حضرت لقمان از جمله ادله خاصه در این باب است. حکم فقهی اولیه در این باب استحباب و رجحان است و در صورتی که عدم اقدام والدین موجب ضرر و یا اضلال فرزندان و ... گردد، حکم ثانوی وجوب و الزام به آن تعلق میگیرد. در این مقاله که به روش توصیفی، تحلیلی نگاشته شده است، بر اساس ادله عامه و خاصه به وظایف والدین در تربیت اجتماعی فرزندان با تاکید بر پرورش روحیه نوع دوستی پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

نوع دوستی، فقه، تکلیف، تربیت اجتماعی، دگر دوستی، بشر دوستی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1853639>

